

frihed og markedsøkonomi, fællesskab og socialt ansvar, demokrati og menneskerettigheder. Det er et effektivt samarbejde, der respekterer de enkelte folks og de enkelte staters nationale egenart.

Danmark skal fortsætte med at deltage aktivt i udviklingen af det nye Europa, som bliver skabt i disse år. Vi skal være helt og fuldt med i EU. Det skader Danmarks interesser, at vi på afgørende områder er sat uden for indflydelse som følge af vore forbehold. Derfor skal vi af med forbeholdene, og det kan som bekendt kun ske efter en folkeafstemning, men vi må efter regeringens opfattelse tage tingene i den rigtige rækkefølge; vi må forvente, at den nye traktat fører til ændringer på de områder, som i dag er omfattet af forbeholdene. Efter regeringens opfattelse vil det mest naturlige derfor være, at vi kender indholdet af den nye traktat, før vi tager stilling til de danske undtagelser.

Der er altså alt i alt nok at tage fat på. Udvikelsen skaber på mange måder et nyt EU. Konventet og den efterfølgende regeringskonference skal skabe den forfatningsmæssige ramme om dette samarbejde, og regeringen ser frem til et godt samarbejde med Folketingets partier om denne vigtige opgave.

Danmark står stærkt i Europa efter formandskabet. Det skal vi udnytte til at være med til at sætte EU's dagsorden, til at varetage vore interesser i det daglige EU-arbejde, til at præge de kommende forhandlinger om den nye traktat og i det hele taget til at bidrage til opbygningen af det udvidede EU.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Også jeg vil indlede med at takke Folketinget for samarbejdet under formandskabsperioden og personligt også for forståelsen for, at jeg måtte være så meget væk på grund af formandskabsperioden. Jeg synes, der har været taget meget hensyn, og der er kommet gode resultater i kraft af det samarbejde, vi har haft.

Da vi overtog formandskabet, var det jo ikke givet, at vi ville nå målsætningen om at afslutte forhandlingerne med alle 10 lande. Vi talte jo om, at de, som var rede, og de, som var villige, kom ind, og at det ikke var sikkert, det blev alle 10, men det blev det altså.

Det viste sig undervejs selvfølgelig at blive lige så vanskeligt, som vi havde forventet, men det lykkedes bl.a., fordi formandskabet fra starten lagde en klar strategi og en tidsplan, som jeg så fik opbakning til på det uformelle EU-uden-

rigsministermøde i august måned, og så blev vi selvfølgelig også hjulpet af et positivt udfald af afstemningerne i Irland om Nicetraktaten og valget i Slovakiet samt den fransk-tyske landbrugsaftale.

Kl. 14.45

Forhandlingerne med kandidatlandene var intense. Alle parter måtte give indrømmelser. Jeg havde selv flere møder med de 10 kandidatlandes udenrigsministre, senest i forbindelse med udenrigsministermødet den 9. og 10. december i forbindelse med forberedelsen af topmødet.

Som statsministeren allerede har nævnt, blev der også truffet vigtige beslutninger om Bulgarien, Rumænien og Tyrkiet. For Tyrkiets vedkommende betyder det altså, at såfremt Det Europæiske Råd i december 2004 efter indstilling fra Kommissionen beslutter, at Tyrkiet opfylder det politiske Københavnskriterium, så vil EU uden ophold og i forlængelse af beslutningen fra 1999 indlede optagelsesforhandlinger med Tyrkiet.

Med den her udvidelse, vi nu står foran, som nu er besluttet, får vi nye naboer. Demokratiske og stabile naboer er en vigtig forudsætning for en god udvikling i EU og naturligvis en lige så væsentlig forudsætning for en god udvikling i hele Europa.

Formandskabet tog flere vigtige skridt for at styrke samarbejdet med naboerne. Vi lancerede et såkaldt nye naboer-initiativ vedrørende naboerne mod Øst og fik også sat solide fingeraftryk på den videre udvikling af den nordlige dimension, som jo først og fremmest omfatter Rusland.

Formandskabet lagde stor vægt på at få sendt et positivt signal fra topmødet til de nye naboer om EU's fortsatte åbenhed og samarbejdsvilje, og det lykkedes jo så også.

Udviklingen og uddybningen af EU's samarbejde med Rusland har naturligvis været en central udenrigspolitisk prioritet for det danske formandskab. Statsministeren har nævnt Kaliningrad, og her drejede det sig selvfølgelig om det vanskelige spørgsmål om transit mellem Kaliningradregionen og det øvrige Rusland, og det blev også en af de største og vanskeligste enkelt-sager under det danske formandskab. Vi skulle jo forene Schengens effektivitet med Litauens suverænitet og den russiske værdighed.

Både Rusland og EU så derfor denne sag som en lakmusprøve for samarbejdet, men det bestod prøven. Efter lange og hårde forhandlinger, hvor der i lang tid var meget stor afstand mel-